

Arrest

nr. 37 099 van 18 januari 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 30 oktober 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 september 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 18 november 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 december 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. RENDERS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 8 december 2008 het Rijk binnen en diende op 9 december 2008 een asielaanvraag in. Op 29 september 2009 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beweerde de Ethiopische nationaliteit te bezitten, afkomstig te zijn uit Dhagabuur en te behoren tot de Ogaden-clan (< Darod). U werd geboren te Dhagabuur en woonde er steeds. Toen u ongeveer 7 jaar oud was onderging u vrouwenbesnijdenis. In augustus 1999 (u gaf telkens de dag en de maand in Gregoriaanse

Kalender (hierna 'G.K') en het jaartal in Ethiopische Kalender, hierna 'E.K'.) stierf uw grootmoeder Halwo Al Aden. Uw grootmoeder was vrouwenbesnijdstster en wegens haar dood diende uw moeder haar op te volgen. Gezien uw moeder echter met een visuele handicap te kampen had werd u door uw stiefvader, Jama Dahir, gevraagd uw moeders plaats als vrouwenbesnijdstster in te nemen. U weigerde echter de functie van vrouwenbesnijdstster op te nemen. Sinds uw weigering begon uw stiefvader u te straffen en te slaan. Enkele maanden voor u het land verliet werd uw broer Yusuf gedwongen ingelijfd door de Ethiopische soldaten om tegen de rebellen in de regio te vechten. In november 1999 (G.K./E.K.) kwamen gewapende soldaten naar uw ouderlijke woning. De soldaten openden met geweld de deur van de woning en praatten met uw moeder en stiefvader. Er werd gezegd dat u ingelijfd zou worden om te vechten tegen de rebellen in uw regio. U weigerde echter en de soldaten sloegen u met de achterkant van een geweer. U viel bewusteloos en gezien u buiten bewustzijn verkeerde lieten de soldaten u achter en dropen af. U vreesde dat de soldaten u later opnieuw zouden pogen in te lijven om tegen de rebellen te vechten of om u als seksslaaf te gebruiken. U besloot het land te verlaten. Op 20 november 1999 (G.K./E.K.) verliet u Dhagabuur en reisde u per auto naar Bosaaso (Somalië) alwaar u op 24 januari 1999 (G.K./E.K.) arriveerde. Op 24 januari 1999 (G.K./E.K.) reisde u per boot naar Jemen en op 7 december 1999 (G.K./E.K.) reisde u per vliegtuig naar een u onbekend land. Per trein reisde u naar België en op 9 december 2009 (G.K.) vroeg u asiel aan.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Zo heeft u het niet aannemelijk kunnen maken dat u werkelijk over de Ethiopische nationaliteit zou beschikken. Ten eerste kan opgemerkt worden dat uw politieke en geografische kennis over uw woonplaats Dhagabuur in het bijzonder en Ethiopië in het algemeen te wensen overlaat.

Gezien u verklaarde uw gehele leven in Dhagabuur gewoond te hebben (p. 4) is het bevreemdend dat u volgende geografische benamingen niet correct kon toelichten: "Uscodon" (p. 11), "lughun" (p. 11), Gaan (p. 11), "Gherigoan" (p. 11), "Santaila" (p. 11), "Scech Assan" (p. 11), "Gairo" (p. 12), "Faureina" (p. 12), "Harerge" (p. 12) en "Jerer Shet" (p. 12) (zie informatie in administratief dossier). Voorts is het merkwaardig dat u niet op de hoogte blijkt van het feit dat er in mei 2007 3 journalisten van New York Times gearresteerd werden in Dhagabuur door militairen omdat ze verslag uitbrachten over het conflict in de Ogaden-regio (p. 11) (zie informatie in administratief dossier). Daarnaast verklaarde u slechts één belangrijke persoon binnen het ONLF bij naam te kunnen noemen (p. 9), verklaarde u niet te weten of er ooit vredesbesprekingen plaatsvonden tussen de Ethiopische regering en het ONLF (p. 9-10) en verklaarde u tevens niet te weten of ONLF een legale of illegale partij is (p. 10). U beweerde evenmin belangrijke gebeurtenissen die plaatsvonden door de strijd van ONLF zoals aanvallen of bomaanslagen te kunnen toelichten (p. 10). Nochtans verklaarde u eerder dat ONLF een gewapende oppositiegroep is in uw regio (p. 9), beweerde u opgegroeid te zijn tijdens de oorlog tussen ONLF en de Ethiopische regering (p. 9) en verklaarde u onder meer gevlucht te zijn omdat u niet gedwongen ingelijfd wilde worden bij de Ethiopische soldaten om tegen de rebellen in uw regio te vechten (p. 12). Daarnaast is het merkwaardig dat u beweerde zich niet te herinneren wanneer er verkiezingen plaatsvonden in Ethiopië (p. 10) en kon u evenmin toelichten of de laatste verkiezingen in Ethiopië al dan niet recentelijk plaatsvonden (p. 10). U beweerde geen namen van politieke partijen in Ethiopië te kennen (p. 10), u kon de volledige naam van de Ethiopische president niet benoemen (p. 11), u kon slechts één Ethiopische minister benoemen (p. 11) en verklaarde geen nationale feestdagen in Ethiopië te kunnen benoemen naast de moslimfeesten (p. 10).

Ten tweede kunnen enkele vraagtekens geplaatst worden bij uw onkunde van de Ethiopische kalender.

Het is namelijk merkwaardig dat u beweerde uw gehele leven in Dhagabuur gewoond te hebben (p. 4) en dat u verklaarde dat in Ethiopië een andere kalender dan in België gebruikt wordt (p. 3) doch dat u klaarblijkelijk het gebruik van de Ethiopische kalender nauwelijks beheerst. Wanneer de interviewer van het Commissariaat-generaal u vroeg naar uw geboortedatum repliceerde u dat u geboren bent in het jaar 1984 (volgens de Ethiopische kalender) (p. 3) en u voegde er aan toe uw exacte geboortedatum volgens de Ethiopische kalender niet te kennen (p. 3 en 8). Nochtans bevat de door u voorgelegde Ethiopische identiteitskaart, uw geboortedatum volgens de Ethiopische kalender (zie informatie in administratief dossier). Wanneer de interviewer van het Commissariaat-generaal u vervolgens vroeg of u de "datum van vandaag" (p. 3) in de Ethiopische kalender kende beweerde u dit niet te weten (p.3) en u voegde er verkeerdelijk aan toe dat het jaar 2000 huidige jaartal in de Ethiopische kalender is (p. 3) (zie informatie in administratief dossier). Daarnaast verklaarde u de naam van de maand waarin u geboren werd volgens de Ethiopische kalender niet te kennen (p. 3) en kon u de naam van de maand dat u Ethiopië verliet evenmin in de Ethiopische kalender benoemen. Tevens verklaarde u verkeerdelijk dat de Ethiopische kalender slechts over 12 maanden beschikt (p. 4) (zie informatie in administratief dossier) en kon u de namen van de maanden in het algemeen volgens de

Ethiopische kalender niet benoemen (p. 4). Uw verschoning dat de Ethiopische maanden in het Amhaars worden uitgedrukt (p. 4) en dat u geen Amhaars kent (p. 4) is weinig geloofwaardig gezien u tijdens uw gehoor voor het Commissariaat-generaal klaarblijkelijk geen enkel probleem had om zich de data van de Gregoriaanse kalender te herinneren hoewel u verklaarde dat u deze kalender pas leerde kennen toen u in België arriveerde (p. 15). Het is aldus weinig aannemelijk dat u het gebruik van de Ethiopische kalender nauwelijks zou beheersen gezien de Ethiopische kalender algemeen aanvaard en wijdverspreid is in Ethiopië (zie informatie in administratief dossier). Gezien u beweerde uw ganse leven in Ethiopië doorgebracht te hebben kan toch gesteld worden dat het schier onmogelijk is te functioneren in de Ethiopische maatschappij die vasthoudt aan de Ethiopische kalender. Het feit dat u uw verklaringen in de Somalische taal hebt afgelegd – die weliswaar in het zuidoosten van Ethiopië wordt gesproken (zie informatie in het administratief dossier) - vormt geen bewijs van uw beweerde Ethiopische nationaliteit, omdat de Somalische taal niet alleen in Ethiopië wordt gesproken maar eveneens in een aanzienlijk deel van de buurlanden van Ethiopië, zoals Djibouti, Somalië en Kenia (zie informatie in administratief dossier), en doet bijgevolg geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

Er kan u evenmin subsidiaire bescherming worden verleend.

U heeft immers tijdens uw asielaanvraag niet aannemelijk gemaakt dat u werkelijk de Ethiopische nationaliteit bezit. Bijgevolg heeft u dan ook niet aangetoond dat u een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zou lopen bij terugkeer naar uw beweerde land van oorsprong.

Uit dit alles blijkt dat er niet besloten kan worden tot een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Van de door u voorgelegde Ethiopische identiteitskaart uitgereikt op 12 september 2007 (1 Meskerem 2000 volgens de Ethiopische kalender) kan het volgende gezegd worden. Aanvankelijk verklaarde u dat het door u voorgelegde document de enige en eerste identiteitskaart was die u ooit verkreeg (p. 7), dat u dit document reeds 3 jaar in uw bezit had (p. 8) en u voegde er aan toe dat u het document 3 jaar geleden ontving (p. 7) naar aanleiding uw inschrijving in de koranschool (p. 7). U verklaarde eveneens gedurende 3 jaar koranschool gevolgd te hebben (p. 5) en dat uw moeder u de identiteitskaart eigenhandig overhandigde (p. 7). Wanneer de interviewer u er echter attent op maakte dat de door u voorgelegde identiteitskaart pas uitgegeven werd op 1 Meskerem 2000 (E.K.) (12 september 2007 (G.K.)) en u eerder verklaard had dat u het land reeds verliet in 1999 (E.K.) repliceerde u echter dat u eerder over een andere identiteitskaart beschikte die u verloor en dat u in 2000 (E.K.) een duplicaat uitgereikt werd (p. 8). U voegde er aan toe dat u de identiteitskaart in het opvangcentrum in België per post ontving (p. 9) in maart 2009 (p. 9). Deze verklaringen gaan echter regelrecht in tegen uw eerdere verklaringen. Bovendien kan er opgemerkt worden dat op de u voorgelegde identiteitskaart nergens vermeld wordt dat het hier om een duplicaat zou gaan. Bijgevolg kan getwijfeld worden aan de authenticiteit van de identiteitskaart en kan het document dan ook hogervermelde twijfels over uw nationaliteit niet wegnemen.

Het door u voorgelegde medisch attest uitgereikt door Dr. Pierre Bardiaux dd. 20 april 2009 te Brussel waarin vermeld staat dat u infibulatie type III onderging vormt op zich geen bewijs van uw bewering dat u de plaats van uw moeder als vrouwenbesnijdster moest innemen. Evenmin vormt het een bewijs van uw nationaliteit, omdat vrouwenbesnijdenis van het type III gangbaar is in verschillende landen in de Hoorn van Afrika (zie informatie in administratief dossier).

Na uw gehoor legde u nog volgende algemene rapporten neer: een rapport van Human Rights Watch, World Report 2009-Ethiopia, 14 January 2009, waarin staat vermeld dat gedurende 2008 het Ethiopisch leger in haar campagne tegen het ONLF zich consequent schuldig maakt aan arbitraire opsluitingen, foltering en verkrachting; een voorstel van de Resolutie ter bestrijding van VGV, 29 januari 2008; een rapport van het UNHCR, dd. 7 mei 2002, waarin staat dat er geen twijfel bestaat over het feit dat genitale verminkingen daden zijn die een groot leed veroorzaken en als een daad van vervolging kunnen worden gekwalificeerd; een Inter-Agency Statement van het WHO, februari 2008, waarin besnijdenis gelijkgesteld wordt met foltering; de Resolutie van het Europees Parlement van 24 maart 2009 over de strijd tegen de genitale verminking van vrouwen in de EU. Ten slotte verwijst u naar een arrest van de RvV, 18 september 2008, nr. 16.064, waarin genitale verminking zonder twijfel een fysieke gewelddaad is die voldoende erg is om als een daad van vervolging beschouwd te worden.

Wat betreft de verwijzing naar algemene rapporten en een aantal vaststellingen van internationale mensenrechtenorganisaties dient te worden opgemerkt dat deze rapporten over de algemene situatie in uw land van herkomst en over genitale verminking in het algemeen handelen, waarbij er niet zonder meer uit kan worden afgeleid dat u persoonlijk in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat.

Wat betreft de geciteerde rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, benadruk ik dat dit individuele gevallen betreft en geen precedentwaarde heeft die bindend is.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoekende partij voert als eerste middel aan: *“Schending van de algemene motiveringsplicht vervat in de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991”.*

2.3. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoekster kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat zij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien verzoekster de beoordeling van de aangehaalde feiten door de Commissaris-generaal betwist, voert verzoekster de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoekster voert aan als tweede middel: *“Schending van artikel 48/3 Vw en van art.1, A, lid 2 van het Verdrag van Genève 1951”.*

3.2. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoekster is ertoe gehouden de stukken voor te leggen waarover ze beschikt of kan beschikken. De door verzoekster neergelegde identiteitskaart kan bezwaarlijk overtuigen nu deze een aantal gebreken vertoont. Daargelaten dat verzoeksters gelijkenis met de foto prima facie niet kan overtuigen, is de bovenkant van de stempel onderbroken en stemt de inhoud van het document niet overeen met haar verklaringen aangaande haar leeftijd. Verzoekster was 15 jaar toen de identiteitskaart werd uitgereikt en niet, zoals vermeld op het document, 16 jaar. Verzoeksters verklaringen kunnen evenmin de authenticiteit van de identiteitskaart ondersteunen. Indien verzoekster aanvankelijk benadrukte dat de neergelegde identiteitskaart haar *“eerste en enige”* was (zie gehoorverslag CGVS, p.7) wijzigt ze deze verklaringen wanneer de Commissaris-generaal wijst op de ongerijmdheid met de uitgiftedatum. Verzoekster wijzigde daarop haar beweringen en stelde wel een andere identiteitskaart te hebben gehad die ze verloor. Ze kon echter geen duidelijkheid scheppen over de verloren identiteitskaart (zie gehoorverslag CGVS, p.8-9). De bewering in het verzoekschrift dat ze de bewuste vraag niet goed begrepen had kan niet overtuigen nu ze zelf aangaf dat de neergelegde identiteitskaart *“De eerste en enige die ik ooit verkreeg”* was (zie gehoorverslag CGVS, p.7). Verzoekster was tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal niet coherent over haar geboortedatum en leeftijd (zie gehoorverslag CGVS, p.2-3). Aan verzoeksters identiteitskaart kan geen bewijswaarde worden gehecht.

3.3. Verzoekster verklaarde achtereenvolgens 25, 20 en 16 jaar te zijn, naar gelang het gebruik van de Gregoriaanse of Ethiopische kalender. Uiteindelijk stelt verzoekster geboren te zijn in 1991-1992 (Gregoriaanse kalender) en dus 16 jaar oud te zijn. Uit het verhoor kan niet blijken dat hiertoe objectieve redenen zijn noch dat dit te wijten zou zijn aan dyscalculie zoals het verzoekschrift aanvoert. Immers een leeftijd hoeft niet berekend te worden maar wordt spontaan meegedeeld. Aldus kan verzoeksters voorgehouden zenuwachtigheid evenmin de verwarring omtrent haar geboortedatum verklaren. Verzoeksters bewering dat ze gedurende 4 jaar in

Ethiopië vrij kon bewegen zonder een identiteitsbewijs is niet aannemelijk, in het licht van de strengheid van de Ethiopische autoriteiten ter zake en het dagelijkse nut ervan. Verzoeksters verklaringen zijn op dit punt minstens tegenstrijdig. Ze wijzigt haar beweringen zodra doorgevraagd wordt zodat haar verklaringen verzonnen voorkomen en minstens ongerijmd zijn. Verzoekster maakt niet aannemelijk bekend te zijn met Ethiopië.

3.4. Verzoeksters voorgehouden Ethiopische nationaliteit kan evenmin blijken uit de kennis van haar leefomgeving. Verzoekster slaagde er niet in om naburige dorpen van haar thuisstad Dhagabuur te herkennen (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Verzoekster biedt geen aannemelijke verklaring voor haar quasi absolute onwetendheid over haar directe omgeving in Dhagabuur, noch waarom zij geen elementaire gegevens als de lokale dorpen en aanwezigheid van andere clans kan vermelden maar wel de namen van grote ver afgelegen steden waarmee zij geen contact had. Immers er kan verwacht worden dat verzoekster deze dorpen kent die op wandelafstand liggen en die verzoekster dient te kennen omwille van sociale contacten of familiale redenen. Haar verklaringen komen dan ook ingestudeerd voor en ondersteunen geenszins verzoeksters ingeroepen isolatie. Verzoekster toont niet aan afkomstig te zijn uit Dhagabuur, Ogaden.

3.5. Bovendien blijkt verzoekster niet in staat om de Ethiopische kalender correct te gebruiken. Verzoekster verklaart dat gebrek enerzijds door dyscalculie en anderzijds door het feit dat ze de tolk niet goed begreep. Zoals hoger gesteld kan verwacht worden dat een persoon zijn juiste leeftijd kan melden zonder deze te moeten uitrekenen (zie gehoorverslag CGVS, p.2-3). Evenmin is de opsomming van de maanden gebonden aan enige berekening. Daarnaast werd verzoekster aan het begin en het einde van het gehoor gevraagd of ze de tolk begreep. Verzoekster antwoordde telkens instemmend (zie gehoorverslag CGVS, p.2 en 15). Haar advocaat was tijdens het gehoor aanwezig en heeft evenmin verwarringen met de tolk of andere moeilijkheden tijdens het gehoor menen te moeten signaleren. In zoverre verzoekster ongeschoold is, kan vastgesteld worden dat ze op vijf maanden tijd de Gregoriaanse kalender heeft geleerd tijdens de Nederlandse lessen, dat ze wel kan lezen en schrijven in het Somali en haar reisweg in het verzoekschrift nauwgezet kan toelichten. Daargelaten dat haar ongeschooldheid niet overtuigt, blijkt duidelijk dat verzoekster een goed verstand heeft en snel leert. De Raad stelt vast dat verzoeksters pogingen tot het a posteriori bijsturen van haar verklaringen geen steun vinden in het administratieve dossier en dat de vastgestelde tegenstrijdigheden geen ruimte laten voor de nuancerings die verzoekster post factum nog tracht aan te brengen. De bestreden motivering wordt niet dienend weerlegd en blijft derhalve staande. Verzoekster toont haar Ethiopische nationaliteit niet aan.

3.6. In het verzoekschrift wordt benadrukt dat verzoekster haar sociale herkomst correct kan beschrijven. Haar kennis over de Darod kan haar nationaliteit echter niet aantonen aangezien de Somali clans naast Ethiopië, ook in meerdere landen van de hoorn van Afrika vooral in Somalië, Somaliland en Puntland, en in Yemen voorkomen. Ook bevestigt verweerder ter terechtzitting dat de kennis van het Somali geen bewijs van haar Ethiopische nationaliteit inhoudt, aangezien het Somali niet alleen in Ethiopië, maar ook in Djibouti, Somalië, Yemen, Puntland, Somaliland en Kenia wordt gesproken. Verzoeksters Ethiopische nationaliteit is niet aangetoond waardoor haar vermeende vervolging in Ethiopië niet gegrond is.

3.7. Ten overvloede, stelt de Raad vast dat verzoekster geen enkel nuttig element aanbrengt om de aangebrachte vervolgingsfeiten te staven. Uit de informatie neergelegd bij het verzoekschrift en toegevoegd aan het administratieve dossier blijkt dat vrouwenbesnijdenis wordt uitgevoerd door volwassen, meestal oudere vrouwen. Die informatie klemmt met verzoeksters bewering dat ze als 15 jarig meisje door een man (haar stiefvader) verplicht zou worden meisjes te besnijden. Verzoekster legt geen objectieve informatie neer die kan aantonen dat onvolwassen jonge meisjes aan besnijdenis kunnen doen, noch dat een man hierin enige zeggenschap heeft. Wat betreft het risico op herbesnijdenis stelt het verzoekschrift dat het *"niet irreëel"* is. Aldus betreft het hier een hypothetische stelling die niet verder onderbouwd wordt noch ter terechtzitting wordt uitgewerkt.

3.8. Verzoeksters loutere bewering *"Het risico bestaat er tevens voor verzoekster in dat ze bij haar terugkeer gedwongen ingelijfd zal worden door de Ethiopische soldaten en zij seksueel misbruikt zal worden"* wordt niet objectief ondersteund. Noch het administratieve dossier, noch de informatie neergelegd door verzoekster wijst op een courante praktijk van inlijving van jongeren. In zoverre soldaten met dat doel gewapenderhand huizen binnendringen kan minstens verwacht worden dat dit bekend is bij de mensenrechtenorganisaties en verzoekster dit kan aantonen, wat niet het geval is. In tegenstelling tot wat het verzoekschrift beweert, is verzoekster niet goed op de hoogte van het conflict met de ONLF. Bovendien brengt verzoekster geen enkel nuttig element aan die haar bewering dat haar beide broers eerder werden ingelijfd, ondersteunt. Indien

verzoeksters broers inderdaad in het reguliere Ethiopische leger werden ingelijfd kan verwacht worden dat dit gemakkelijk kan worden gestaafd. Er zijn immers geen redenen voorhanden waarom de Ethiopische overheid, die het recht heeft een leger te organiseren en hiertoe zijn burgers op te roepen, tot geheime rekruteringsopdrachten zou overgaan. Verzoeksters vrees is niet aannemelijk, noch realistisch.

3.9. Verzoekster legt verscheidene rapporten en documenten neer aangaande vrouwenbesnijdenis. Het neergelegde medische attest bevestigt dat verzoekster infibulatie heeft ondergaan. Wat betreft het aangehaalde arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wijst de Raad er op dat zijn rechtspraak geen precedentenwerking heeft. Haar besnijdenis (mogelijke herbesnijdenis) was niet de aanleiding voor verzoekster om haar land van herkomst te ontvluchten. Bovendien houdt verzoeksters asielrelaas geen verband met het feit dat in Europa besnijdenis sterk wordt veroordeeld en in België zelfs strafbaar is.

3.10. Verzoekster maakt niet aannemelijk van Ethiopische nationaliteit te zijn. Haar vervolgingen aldaar kunnen aldus niet overtuigen.

3.11. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. In het derde middel voert verzoekster *“Schending van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet”* aan.

4.2. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen slechts vaststellen dat verzoekster haar identiteit en nationaliteit niet aannemelijk maakt. Verzoekster maakt niet aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Ethiopië. De Raad moet haar oordeel steunen op de feiten en middelen aangevoerd door de verzoekende partij. Het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). Zoals hoger geoordeeld voert verzoekende partij geen nuttige elementen aan op dit punt en zijn de afgelegde verklaringen onvoldoende om een band met Ethiopië aan te tonen. Haar beweerde nationaliteit komt dan ook bedrieglijk voor.

4.3. Verzoekster toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien januari tweeduizend en tien door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK